

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (šestého senátu)

15. července 2015 *

„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Evropský trh s předpínací ocelí — Určování cen, rozdělení trhu a výměna citlivých obchodních informací — Rozhodnutí, jímž se konstatuje porušení článku 101 SFEU — Spolupráce během správního řízení — Přiměřená lhůta“

Ve věci T-423/10,

Redaelli Tecna SpA, se sídlem v Miláně (Itálie), zastoupená R. Zaccà, M. Todinem, E. Cruellas Sadou a S. Patuzzem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, původně zastoupené B. Gencarellim, L. Pretem a V. Bottkou, poté V. Bottkou, G. Contem a P. Rossim, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh na zrušení a změnu rozhodnutí Komise C (2010) 4387 final ze dne 30. června 2010 v řízení podle článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/38.344 – Předpínací ocel), ve znění rozhodnutí Komise C (2010) 6676 final ze dne 30. září 2010 a rozhodnutí Komise C (2011) 2269 final ze dne 4. dubna 2011,

TRIBUNÁL (šestý senát),

ve složení S. Frimodt Nielsen (zpravodaj), předseda, F. Dehousse a A. M. Collins, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: J. Palacio González, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 9. července 2014,

vydává tento

* Jednací jazyk: italština.

Rozsudek¹ [omissis]

1. Připomenutí obsahu napadeného rozhodnutí

⁷⁵ V bodech 1122 až 1125 odůvodnění napadeného rozhodnutí jsou uvedeny následující důvody, proč Komise měla za to, že společnosti Redaelli není namístě přiznat na základě sdělení o shovívavosti snížení pokuty, která jí byla uložena:

„(1122) Společnost Redaelli odpověděla na žádost o informace dne 21. října 2002 a dne 20. března 2003 podala žádost o shovívavost, přičemž především připustila existenci určitých dohod na italské úrovni mezi lety 1990 a 1993 a lety 1995 a 2002 a na celoevropské úrovni od roku 1995 do roku 2002. Příspěvky společnosti Redaelli zahrnují určité listinné důkazy z období, kdy se odehrály předmětné skutkové okolnosti. Těmito důkazy však nedošlo k doplnění nějaké významné skutečnosti, ani k objasnění otázek, ke kterým Komise doposud neměla dostatečné důkazy. Dne 19. září 2008 tedy Komise žádost o shovívavost společnosti Redaelli zamítla podle bodu 23 sdělení o shovívavosti.

(1123) V odpovědi na oznámení námitek společnost Redaelli zpochybňuje závěr Komise, že důkazy, které tato společnost předložila, nepředstavují významnou přidanou hodnotu. Společnost Redaelli poznamenává, že s Komisí i přes obtíže, které v průběhu let souvisely s restrukturalizací společnosti, plně spolupracovala, a to nejenom tím, že v říjnu 2002 poskytla sebeusvědčující informace a dne 20. března 2003 je zahrnula do žádosti o shovívavost, ale také tím, že odpověděla na řadu žádostí Komise o informace. Společnost Redaelli prohlašuje, že Komise v oznámení námitek často poukazovala na informace poskytnuté tímto podnikem. Společnost Redaelli zpochybňuje skutečnost, že jí na rozdíl od ostatních podniků a zejména na rozdíl od společnosti Nedri, která podala žádost o shovívavost dne 23. října 2003, nebylo přiznáno žádné dočasné snížení pokuty.

(1124) [Je třeba připomenout], že podnik musí pro to, aby dosáhl snížení pokuty na základě sdělení o shovívavosti, poskytnout Komisi důkazy, které představují významnou přidanou hodnotu k důkazům, které má již Komise k dispozici. I když Komise v oznámení námitek a v tomto rozhodnutí opravdu několikrát poukázala na důkazy a prohlášení předložené společností Redaelli, žádná z informací poskytnutých touto společností nepředstavovala, na rozdíl od důkazů předložených jinými společnostmi, jako například společností Nedri, významnou přidanou hodnotu [...]

(1125) Pokud jde o tvrzení společnosti Redaelli, podle kterého s Komisí vždy plně spolupracovala tím, že odpověděla na řadu žádostí o informace, Komise poznamenává, že podniky mají právní povinnost odpovídat na žádosti Komise o informace. Pouze na základě této skutečnosti jim tedy nevzniká nárok na snížení pokuty.“

2. K nesprávnému posouzení významné přidané hodnoty důkazů předložených společností Redaelli v průběhu správního řízení

⁷⁶ Společnost Redaelli v podstatě připomíná, že v průběhu řízení s Komisí plně spolupracovala. Rovněž uvádí, že v napadeném rozhodnutí je několikrát poukázáno na dokumenty a prohlášení, které byly v této souvislosti předloženy. Tyto odkazy někdy představují jediný důkaz, který Komise uvádí na podporu své argumentace. Významnou přidanou hodnotu těchto důkazů dokládá několik příkladů, což je podle sdělení o shovívavosti důvodem pro snížení pokuty.

¹ — Jsou uvedeny pouze ty body tohoto rozsudku, jejichž zveřejnění považuje Tribunál za účelné.

- 77 V tomto ohledu je třeba připomenout, že Komise ve sdělení o shovívavosti (viz bod 23 výše) vymezila podmínky, za kterých mohou být podniky, jež s ní v průběhu šetření kartelové dohody spolupracují, osvobozeny od pokut nebo být oprávněny ke snížení pokuty, kterou by jinak musely zaplatit.
- 78 Uvedené sdělení nahradilo první sdělení Komise o neuložení nebo snížení pokut v případech kartelových dohod (Úř. věst. 1996, C 207, s. 4, dále jen „sdělení z roku 1996“) s cílem umožnit Komisi přizpůsobit její politiku v této oblasti s ohledem na zkušenosti, které získala za pět let provádění. Komise měla zejména za to, že i když byla potvrzena platnost zásad, kterými se řídí sdělení z roku 1996, zkušenost ukázala, že účinnost tohoto sdělení by se zlepšila zvýšením transparentnosti a jistoty podmínek, za nichž se uděluje jakákoli snížení pokut. Komise uvedla, že účinnost by zvýšilo také sblížení úrovně snížení pokut a hodnoty příspěvku podniku ke zjištění protiprávního jednání (sdělení o shovívavosti, bod 5 odůvodnění).
- 79 Tribunálu přísluší, aby tento vývoj, který měla Komise na mysli, když nahradila sdělení z roku 1996 sdělením o shovívavosti, zohlednil.
- a) Podmínky stanovené pro snížení pokuty
- 80 I když podnik nesplňuje podmínky pro dosažení ochrany před pokutou stanovené ve sdělení o shovívavosti, může mít nárok na snížení pokuty, kterou by jinak bylo možné uložit.
- 81 Z bodu 21 sdělení o shovívavosti totiž vyplývá, že pro získání nároku na takové snížení, musí podnik zaprvé „poskytnout Komisi důkaz o předpokládaném protiprávním jednání, který představuje významnou přidanou hodnotu k důkazům, které Komise již vlastní“, a zadruhé musí „ukončit svou účast v předpokládaném protiprávním jednání nejpozději v době předložení důkazů“.
- 82 Bod 23 písm. a) zmíněného sdělení v tomto ohledu uvádí, že Komise v každém konečném rozhodnutí přijatém na konci správního řízení určí, „zda důkazy, které podnik předložil, představovaly významnou přidanou hodnotu k důkazům, které Komise v té době vlastnila“.
- 83 Význam pojmu „přidaná hodnota“ je upřesněn v bodě 22 sdělení o shovívavosti následujícím způsobem:
- „Pojem ‚přidaná hodnota‘ se vztahuje na rozsah, v němž poskytnutý důkaz posiluje svou povahou a/nebo obsaženými podrobnostmi schopnost Komise dokázat dotyčné skutečnosti. Při vyhodnocování Komise obvykle přikládá větší hodnotu písemným důkazům, které pocházejí z doby, k níž se vztahují, než později vypracovaným důkazům. Podobně se má obecně za to, že důkazy, které mají přímý vztah k dotyčným otázkám, mají větší hodnotu než důkazy, které s nimi souvisejí pouze nepřímo.“
- 84 V bodě 23 písm. b) prvním pododstavci sdělení o shovívavosti jsou stanovena tři pásma snížení pokuty. První podnik, který splnil požadavky bodu 21 tohoto sdělení, má nárok na snížení o 30–50 %, druhý podnik na snížení o 20–30 % a další podniky na snížení do 20 %.
- 85 Bod 23 písm. b) druhý pododstavec sdělení o shovívavosti uvádí, že „při určování úrovně snížení v každém z těchto pásem Komise přihlédne k době, kdy byly předloženy důkazy splňující požadavky bodu 21, a k míře, v jaké tyto důkazy představovaly přidanou hodnotu,“ a že „může také vzít v úvahu rozsah a stálost jakékoli spolupráce, kterou podnik poskytl poté, co předložil důkazy“.
- 86 Sdělení o shovívavosti tudíž předpokládá rozlišení dvou etap (obdobně viz rozsudek ze dne 17. května 2013, MRI v. Komise, T-154/09, Sb. rozh., EU:T:2013:260, bod 320).

- 87 Zprv, aby podnik získal nárok na snížení pokuty, je třeba, aby poskytl důkazy, které mají významnou přidanou hodnotu k důkazům, které má již Komise k dispozici. Jak Komise výslovně uvedla ve svých písemnostech (například viz žalobní odpověď, bod 27, a duplika, bod 10), tím, že sdělení o shovívavosti stanoví, že důkazy poskytnuté podnikem „představuj[í] významnou přidanou hodnotu k důkazům, které Komise již vlastní“, vyžaduje srovnání mezi důkazy, které měla Komise k dispozici již dříve, a důkazy, které byly získány na základě spolupráce ze strany žadatele o shovívavost.
- 88 Zadruhé Komise musí za účelem případného stanovení míry snížení pokuty, kterou by jinak mohla uložit, přihlídnout ke dvěma kritériím: době, kdy byly důkazy předloženy, a míře, v jaké tyto důkazy představovaly přidanou hodnotu. Komise může v rámci této analýzy vzít v úvahu také rozsah a stálost jakékoli spolupráce, kterou podnik poskytl poté, co předložil důkazy.
- 89 Pokud mají důkazy poskytnuté Komisi významnou přidanou hodnotu a podnik není prvním nebo druhým podnikem, který takové důkazy předložil, maximální míra snížení pokuty, kterou by mu jinak Komise mohla uložit, je 20 %. Čím dříve dojde ke spolupráci a čím větší bude míra přidané hodnoty, tím vyšší bude míra snížení, která může dosáhnout maximálně 20 % částky, kterou by jinak Komise mohla uložit (obdobně viz rozsudek MRI v. Komise, bod 86 výše, EU:T:2013:260, bod 322).
- 90 Základními prvky systému zavedeného sdělením o shovívavosti jsou tedy chronologické pořadí a rychlost spolupráce poskytnuté účastníky kartelové dohody [rozsudky ze dne 5. října 2011, Transcatab v. Komise, T-39/06, Sb. rozh., EU:T:2011:562, bod 380, a ze dne 16. září 2013, Roca v. Komise, T-412/10, Sb. rozh. (výňatky), EU:T:2013:444, bod 183]. Totéž platí i stran míry přidané hodnoty jednotlivých důkazů, které podnik v tomto ohledu poskytl.
- 91 V této souvislosti je třeba připomenout, že i když je Komise povinna uvést důvody, proč se domnívá, že informace předložené podnikem v rámci sdělení o shovívavosti jsou či nejsou příspěvkem odůvodňujícím snížení uložené pokuty, podniky, které v tomto ohledu chtějí rozhodnutí Komise zpochybnit, naproti tomu musejí prokázat, že informace, které dobrovolně poskytly, byly rozhodující pro to, aby Komise mohla prokázat naplnění skutkové podstaty protiprávního jednání, a tedy přijmout rozhodnutí ukládající pokuty (viz rozsudek Roca v. Komise, bod 90 výše, EU:T:2013:444, bod 184 a citovaná judikatura).
- 92 S ohledem na účel snížení nemůže Komise odhlédnout od užitečnosti poskytnuté informace, jež nezbytně závisí na důkazech, které již měla k dispozici (viz rozsudek Roca v. Komise, bod 90 výše, EU:T:2013:444, bod 185 a citovaná judikatura).
- 93 Pokud podnik v rámci žádosti o shovívavost toliko potvrdí, a to méně přesným a méně jednoznačným způsobem, některé informace, které již byly na základě spolupráce poskytnuty jiným podnikem, stupeň spolupráce poskytnuté tímto podnikem sice pro Komisi může mít jistý význam, nelze jej však považovat za srovnatelný se stupněm spolupráce poskytnuté podnikem, jenž uvedené informace dodal jako první. Prohlášení, které pouze do určité míry potvrzuje prohlášení, které již Komise měla k dispozici, totiž neusnadňuje činnost Komise výrazným způsobem. Nemůže tedy postačovat k odůvodnění snížení pokuty na základě sdělení o shovívavosti (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 17. května 2011, Arkema France v. Komise, T-343/08, Sb. rozh., EU:T:2011:218, bod 137, a Roca v. Komise, bod 90 výše, EU:T:2013:444, bod 186).
- 94 Z judikatury rovněž vyplývá, že prohlášení podniku obviněného z účasti na kartelové dohodě, jehož správnost je popírána několika dalšími obviněnými podniky, nemůže být považováno za dostatečný důkaz existence protiprávního jednání spáchaného těmito podniky a nebýt přitom podloženo jinými důkazními materiály (viz rozsudek Roca v. Komise, bod 90 výše, EU:T:2013:444, bod 187 a citovaná judikatura).

- 95 Konečně, i kdyby bylo třeba se domnívat, že Komise v rámci zkoumání významné přidané hodnoty informací, které jí byly předloženy na základě sdělení o shovívavosti, disponuje určitým prostorem pro uvážení, nic to nemění na tom, že se Tribunál nemůže opřít o uvedený prostor pro uvážení, aby z tohoto důvodu upustil od důkladného přezkumu právních i skutkových posouzení, ke kterým Komise v tomto ohledu dospěla (viz rozsudky Roca v. Komise, bod 90 výše, EU:T:2013:444, bod 188 a citovaná judikatura, a ze dne 24. října 2013, Kone a další v. Komise, C-510/11 P, EU:C:2013:696, body 24 a 92).
- 96 Uvedené platí tím spíše tehdy, když je – jako v tomto případě – požadováno, aby sám Tribunál posoudil hodnotu, kterou je třeba přiznat důkazům předloženým žalobkyní v průběhu řízení, jež vedlo k tomu, že jí byla uložena sankce za porušení práva hospodářské soutěže (viz bod 74 výše).
- 97 Ve světle výše uvedených úvah je třeba přezkoumat argumenty, které uplatňuje společnost Redaelli za účelem prokázání významné přidané hodnoty důkazů předložených Komisi v průběhu správního řízení.

b) Přezkum argumentů týkajících se významné přidané hodnoty

Úvodní poznámky ke kontextu a časové posloupnosti

- 98 Zaprvé je třeba připomenout, že proto, aby se Tribunál mohl vyjádřit k argumentům týkajícím se významné přidané hodnoty, požádal Komisi, aby mu ve vztahu ke každému aspektu protiprávního jednání, u něhož se společnost Redaelli dovolává významné přidané hodnoty svého příspěvku, předložila jednotlivé důkazy, při jejichž zohlednění dospěla k závěru, že tímto příspěvkem „nedošlo k doplnění významné skutečnosti ani k objasnění otázek, ke kterým Komise doposud neměla dostatečné důkazy“ nebo že „žádná z informací předložených společností Redaelli nepředstavovala významnou přidanou hodnotu“ (viz napadené rozhodnutí, body 1122 a 1124 odůvodnění).
- 99 Komise této žádosti vyhověla tím, že tyto důkazy poskytla ve dnech 28. února 2014 a 16. května 2014.
- 100 Následně dne 8. července 2014 Komise poskytla Tribunálu nový soubor dokumentů pro doplnění své odpovědi na organizační procesní opatření přijatá dne 17. prosince 2013. Tyto dokumenty byly založeny do spisu na jednání (viz body 68 a 69 výše). Uvedené dokumenty odpovídaly úplným verzím dokumentů, které společnost Redaelli poskytla v průběhu správního řízení, a které tedy byly žalobkyni dobře známy. Komise je předtím předložila v částečné podobě, která neobsahovala buď průvodní dopis, nebo přílohy průvodního dopisu.
- 101 I když byly úplné verze výše uvedených dokumentů poskytnuty opožděně, je třeba uvést, že jejich obsah byl podrobně vyložen již v žalobě společností Redaelli a Tribunál byl s důkazy předloženými touto společností dostatečně přesně obeznámen zejména na základě dokazování navazujícího na organizační procesní opatření a důkazní opatření.
- 102 Z výše uvedeného vyplývá, že Tribunál je toho názoru, že může dostatečným způsobem skutkově i právně přezkoumat závěry Komise v napadeném rozhodnutí týkající se významné přidané hodnoty jednotlivých důkazů poskytnutých společností Redaelli v průběhu správního řízení, a to s ohledem na argumenty, které v tomto směru předložila žalobkyně.
- 103 Zadruhé je třeba uvést, že společnost Redaelli v projednávané věci navrhuje pouze to, aby jí Tribunál přiznal nárok na shovívavost, a to tak, že by jí zahrnul do třetí skupiny podniků, na které se vztahuje bod 23 sdělení o shovívavosti, tj. do skupiny, která zahrnuje podniky, jenž mohou mít nárok na snížení až do 20 % hodnoty uložené pokuty (viz body 74 a 84 výše).

- 104 Společnost Redaelli tímto nepožaduje ani nezpochybňuje zacházení, které bylo přiznáno zaprvé společnosti DWK, které Komise poskytla ochranu před jakoukoliv pokutou, jíž by jinak byl tento podnik vystaven, zadruhé společnosti ITC, kterou Komise považovala za první podnik, který jí poskytl důkazy, jež představují významnou přidanou hodnotu k důkazům, které měla již Komise k dispozici, či zatřetí společnosti Nedri, kterou Komise považovala za druhý podnik, který splnil výše uvedenou podmínku, vyjádřenou v bodě 21 sdělení o shovívavosti.
- 105 Společnost Redaelli potvrdila, že to bylo uvedeno v odpovědi na otázku Tribunálu ohledně této věci, což bylo zaznamenáno do protokolu o jednání.
- 106 Zatřetí s ohledem na různé aspekty protiprávního jednání, ve vztahu k nimž se společnost Redaelli dovolává významné přidané hodnoty svého příspěvku, je také třeba odlišovat důkazy týkající se klubu Italia na jedné straně a důkazy týkající se curyšského klubu a jeho nástupce – evropského klubu – na straně druhé a zohlednit časovou posloupnost, která hraje v rámci analýzy relevantních dokumentů podstatnou roli.
- 107 Pokud totiž jde o klub Italia, z napadeného rozhodnutí vyplývá, že Komise měla k dispozici řadu důkazů z období, kdy se odehrály předmětné skutkové okolnosti, které získala během kontrol provedených ve dnech 19. a 20. září 2002 nebo které jí byly následně předloženy, zejména společností ITC. Tyto důkazy umožnily Komisi doložit tento aspekt protiprávního jednání od roku 1995 až do roku 2002 jak u společnosti Redaelli, tak zejména u tří dalších italských výrobců: společností CB, Itas a ITC.
- 108 Pokud jde o curyšský klub, tj. počáteční fázi protiprávního jednání na celoevropské úrovni, do které byl zapojen italský subjekt – společnost Redaelli, a subjekty na jiných trzích (společnosti WDI, Nedri, DWK, Tréfileurope, ...), kvalita dostupných důkazů je horší. Ve vztahu k této fázi Komise poukazuje spíše na prohlášení jednotlivých žadatelů o shovívavost či na poznámky společnosti Emesa získané v pokročilém stadiu řízení dne 28. června 2007.
- 109 Pokud jde o evropský klub, tj. druhou fázi protiprávního jednání na celoevropské úrovni, v napadeném rozhodnutí je zmíněna řada zdrojů důkazů, které se velmi často navzájem potvrzují. V tomto ohledu lze uvést, že společnost Redaelli je v napadeném rozhodnutí zmíněna jako podnik potvrzující účast jiných podniků na tomto aspektu protiprávního jednání.
- 110 V projednávaném případě musí být s ohledem na výše uvedený rozdíl mezi jednotlivými aspekty protiprávního jednání zohledněna rovněž skutečnost, že Tribunál přezkoumal dva soubory dokumentů předložené v průběhu správního řízení: dokumenty poskytnuté společností Redaelli, které podle ní dokládají významnou přidanou hodnotu jejího příspěvku, a dokumenty předložené Komisí, které mají doložit, že měla k dispozici dostatek důkazů, na základě nichž mohla dospět k závěru, že příspěvek společnosti Redaelli nemá významnou přidanou hodnotu.
- 111 Příspěvek společnosti Redaelli obsahuje čtyři dokumenty: zaprvé odpověď na žádost o informace ze dne 21. října 2002, zadruhé žádost o shovívavost ze dne 20. března 2003, zatřetí odpověď na žádost o informace ze dne 6. září 2006 a začtvrté odpověď na žádost o informace ze dne 15. června 2007.
- 112 Pokud jde o důkazy, které uvádí Komise k prokázání absence významné přidané hodnoty příspěvku společnosti Redaelli, tyto vychází zaprvé z žádosti společnosti DWK o ochranu před pokutou ze dne 18. června 2002, která předcházela kontrolám, a z následných prohlášení tohoto podniku, zadruhé z dokumentů získaných při kontrolách ve dnech 19. a 20. září 2002, a to zejména při kontrole u společnosti Redaelli, zatřetí z žádostí o shovívavost předložených v návaznosti na kontroly, zejména společností ITC dne 21. září 2002, společností Nedri dne 23. října 2002, společností Emesa dne 25. října 2002 a společností Tréfileurope dne 4. listopadu 2002, jakož i z poznámek společnosti Emesa předaných Komisi dne 28. června 2007, tj. poté, co byl předán poslední dokument, který společnost Redaelli uvádí k doložení obsahu svého příspěvku.

113 V těchto souvislostech a konkrétně s ohledem na výše uvedené chronologické údaje je třeba přezkoumat argumenty, které společnost Redaelli uplatnila k prokázání významné přidané hodnoty důkazů poskytnutých Komisi v průběhu správního řízení.

114 Takový přezkum však vyžaduje, aby se vycházelo ze situace v okamžiku, kdy byly Komisi poskytnuty dotyčné důkazy, aby tak byly zohledněny ostatní důkazy, které již byly v této době dostupné.

Analýza relevantních dokumentů

115 Je třeba postupně přezkoumat jednotlivé argumenty, které společnost Redaelli uplatňuje k prokázání významné přidané hodnoty svého příspěvku.

– Zastoupení společností CB, Itas a ITC v curyšském klubu od roku 1993 do roku 1995

116 Společnost Redaelli tvrdí, že její příspěvek umožnil Komisi domnívat se, že společnosti ITC, Itas a CB se v letech 1993 až 1995 účastnily činnosti curyšského klubu. Společnost Redaelli tak byla prvním a jediným podnikem, který vysvětlil svoji roli zástupce společností ITC, Itas a CB na setkáních curyšského klubu v tomto období. Stejně tak pokud jde o význam výrazu „skupina Assider“, byla to společnost Redaelli, a nikoliv společnost Nedri, kdo umožnil pochopit skutečnost, že tento výraz označoval omezenou skupinu italských výrobců zapojených do kartelové dohody, a nikoliv všechny členy takto pojmenovaného profesního sdružení.

117 *A priori* se zde jedná o jeden z nejvýznamnějších aspektů příspěvku společnosti Redaelli, a to vzhledem k tomu, že žalobkyně tvrdí, že Komise na základě takových informací posílila svoji schopnost doložit skutečnosti svědčící proti společnostem CB, Itas a ITC po delší dobu a ve vztahu k jinému aspektu protiprávního jednání, než jaké mohla předtím předpokládat.

118 S ohledem na napadené rozhodnutí a důkazy, na které je v něm poukazováno, je však nutno konstatovat, že žalobkyně se ohledně úlohy svého příspěvku v průběhu správního řízení mylí.

119 Komise totiž přesvědčivě prokázala, že totožnost tří italských podniků vyrábějících APC – bývalých členů profesního sdružení Assider, jež zaniklo v roce 1988 – kteří se mohli účastnit činnosti curyšského klubu prostřednictvím společnosti Redaelli, znala již před tím, než ji tato společnost odhalila v pokročilém stadiu řízení dne 15. června 2007 a v odpovědi na žádost Komise o informace.

120 Zprvce Komise mohla vědět, že společnost Redaelli zastupovala tři další italské výrobce APC, již ve fázi žádosti společnosti DWK o ochranu před pokutou ze dne 18. června 2002 (viz napadeného rozhodnutí, bod 153 odůvodnění).

121 Zadruhé s ohledem na žádost společnosti Nedri o shovívavost ze dne 23. října 2002 Komise věděla také to, že společnost Redaelli podle tohoto podniku zastupovala na curyšských setkáních sdružení Assider (viz napadené rozhodnutí, bod 153 odůvodnění).

122 Všechny tyto informace poskytly Komisi významný poznatek, a to konkrétně že společnost Redaelli zastupovala při curyšských setkáních i sdružení Assider, tj. tři další italské výrobce.

123 Komise zároveň věděla, že společnost Redaelli a tři italští výrobci (společnosti CB, Itas a ITC) vedli v rámci klubu Italia diskuze týkající se dohody se členy curyšského klubu. To vyplývá zejména z návrhu dohody ze dne 23. ledna 1995, který Komise objevila při kontrole v prostorách společnosti Redaelli ve dnech 19. a 20. září 2002 a v němž je uvedeno, že se společnost Redaelli pověřuje k zastupování společností CB, Itas a ITC před celoevropskými výrobci (viz napadené rozhodnutí, bod 166 odůvodnění).

- 124 Zatřetí sama žalobkyně v replice poukazuje na obsah prohlášení společnosti DWK ze dne 8. května 2007, ze kterého vyplývá, že podle tohoto podniku společnost Redaelli na setkáních curyšského klubu zastupovala podle jejích vlastních slov tři italské výrobce (viz napadené rozhodnutí, bod 153 odůvodnění). V tomto prohlášení je rovněž upřesněno, že podle vzpomínek jednoho ze zástupců společnosti DWK na těchto setkáních společnost Redaelli neupřesnila, za jaké výrobce jedná, a že zmíněný zástupce se o toto nezajímal, přičemž uvedl, že jeho podezření se týkají výrobců CB, Itas a ITC, jelikož ostatní italské výrobci byli menší nebo ještě neexistovali (například společnost SLM).
- 125 Z výše uvedeného vyplývá, že Komise ještě před tím, než jí společnost Redaelli dne 15. června 2007 poskytla informace, věděla, že tato společnost na setkáních curyšského klubu uvedla, že zastupuje tři další italské výrobce. Komise rovněž mohla vědět, kdo mohli být tito tři výrobci.
- 126 Každopádně je třeba uvést, že informace, které poskytla společnost Redaelli dne 15. června 2007, časově předcházejí informacím, které plynou z poznámek společnosti Emesa, jež byly předloženy o něco později dne 28. června 2007. Právě s ohledem na poznámky společnosti Emesa předložené společností ArcelorMittal se totiž Komise mohla mimo jiné domnívat, že zástupce společnosti Redaelli na setkání curyšského klubu ve dnech 8. a 9. června 1994 za přítomnosti společností Tréfileurope, DWK, WDI, Tycsa, Nedri a Emesa uvedl, že zastupuje tři podniky, konkrétně společnosti CB, Itas a ITC (viz napadené rozhodnutí, bod 159 odůvodnění). Na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, však není namístě zohlednit poznámky společnosti Emesa, ale pouze důkazy předložené za účelem prokázání významné přidané hodnoty příspěvku společnosti Redaelli před 15. červnem 2007.
- 127 Navíc je nutno uvést, že výše uvedené informace nemají takový dopad, jak tvrdí společnost Redaelli, která namítá, že její příspěvek umožnil Komisi domnívat se, že společnosti ITC, Itas a CB se v letech 1993 až 1995 účastnily činnosti curyšského klubu.
- 128 Co se týče společnosti CB, z napadeného rozhodnutí vyplývá, že tato společnost zpochybnila, že by se účastnila činnosti curyšského klubu nebo celoevropské dohody. Společnost Redaelli se podle společnosti CB v tomto ohledu „sebejmenovala“ zástupkyní ostatních italských výrobců. Komise se s ohledem na toto zpochybnění a i přesto že se zřetelem na informace, které poskytla společnost ITC v žádosti o shovívavost, uvedla, že společnost CB, jakož i společnosti Redaelli, Itas, ITC, Tréfileurope Italia, DWK a Tycsa byly přítomny na setkání klubu Italia s výrobcí curyšského klubu, které se konalo dne 24. února 1993 a během něhož se neprobíraly pouze ceny a prodeje na italském trhu, ale také spotřeba APC na ostatních evropských trzích, přiklonila k závěru, že společnost CB zahájila svoji účast na protiprávním jednání až dne 23. ledna 1995, a to zejména kvůli návrhu dohody, který objevila během kontrol provedených ve dnech 19. a 20. září 2002 (viz bod 123 výše).
- 129 Účast společnosti CB na kartelové dohodě tedy byla prokázána až ode dne 23. ledna 1995 na základě jiných důkazů než těch, které uvedla společnost Redaelli ve své žádosti o shovívavost (viz napadené rozhodnutí, zejména body 155, 165, 166 a 849 až 855 odůvodnění).
- 130 Co se týče společnosti Itas, v napadeném rozhodnutí je rovněž poukázáno na skutečnost, že tento podnik zpochybnil svoje účastenství v curyšském klubu v letech 1993 až 1994, protože nezbytná osvědčení získal pro Německo až v roce 1995 a pro další země až poté. Na rozdíl od společnosti CB a z důvodů vyložených v napadeném rozhodnutí měla Komise za to, že účast společnosti Itas na protiprávním jednání je doložena od okamžiku účasti tohoto podniku na setkání klubu Italia s výrobcí curyšského klubu dne 24. února 1993. Komise v tomto ohledu rovněž poukázala na účast společnosti Itas, stejně jako na účast společností Redaelli a ITC, na setkání klubu Italia dne 7. května 1993, ve vztahu k němuž poskytla informace v žádosti o shovívavost společnost ITC. Toto setkání se týkalo zejména čtyř návrhů vůči celoevropským výrobcům. Jestliže napadené rozhodnutí uvádí, že společnost Itas byla „zastoupena společností Redaelli na setkáních curyšského klubu“, která následovala po setkání dne 24. února 1993, z výše uvedeného vyplývá, že takovou informaci lze bez problémů dovodit

z důkazů, které předložily společnosti DWK a Nedri před tím, než společnost Redaelli předložila dne 15. června 2007 důkazy (viz napadené rozhodnutí, zejména body 155, 163, 164 a 856 až 861 odůvodnění).

- 131 S ohledem na skutečnost, že Komise měla k dispozici několik důkazů pro prokázání toho, kdy se společnost Itas začala účastnit protiprávního jednání, a to včetně zásadních informací poskytnutých společností ITC v její žádosti o shovívavost, která poskytla rukou psaný zápis ze setkání klubu Italia s výrobcí curyšského klubu dne 24. února 1993, a informací o roli, kterou hrála v rámci curyšského klubu společnost Redaelli, předložených společnostmi DWK a Nedri, mohla se domnívat, že důkazy předložené společností Redaelli dne 15. června 2007 nepředstavují významnou přidanou hodnotu k důkazům, které již měla Komise k dispozici.
- 132 Co se týče společnosti ITC, z napadeného rozhodnutí vyplývá, že tento podnik souhlasil s obsahem oznámení námitek, které mu bylo zasláno, s tím, že potvrdil, že je „v souladu s prohlášeními a zápisy poskytnutými v žádosti o shovívavost a v následujících prohlášeních“, a že se tudíž od 24. února 1993 do 19. září 2002 přímo účastnil kartelové dohody zejména v curyšském klubu a klubu Italia a podílel se také na začlenění italských výrobců do evropského klubu (viz napadené rozhodnutí, zejména body 841 a 843 odůvodnění).
- 133 I když je v bodech 153 a 155 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedeno, že společnost ITC nezpochybnila své zastoupení v curyšském klubu společností Redaelli, Komise měla i v tomto případě k dispozici další důkazy k prokázání počátku účasti společnosti ITC na protiprávním jednání, včetně důkazů, které jí předložila sama společnost ITC a také společnosti DWK a Nedri. Komise se za takové situace mohla domnívat, že důkazy předložené společností Redaelli dne 15. června 2007 nesplňují podmínky pro to, aby představovaly významnou přidanou hodnotu k důkazům, které má již Komise k dispozici, jež jsou vymezeny ve sdělení o shovívavosti.
- 134 S ohledem na argumenty účastníků řízení a předložené dokumenty je nutno konstatovat, že Komise se mohla domnívat, že má ve vztahu k tomuto aspektu protiprávního jednání jak z věcného, tak z chronologického hlediska dostatek důkazů k prokázání předmětných skutkových okolností. Důkazy, které v tomto ohledu uplatňovala společnost Redaelli, tedy nepředstavovaly významnou přidanou hodnotu vyžadovanou k tomu, aby tato společnost mohla získat nárok na snížení pokuty podle sdělení o shovívavosti.

– Další aspekty protiprávního jednání

- 135 Společnost Redaelli tvrdí, že její příspěvek byl jedním z prvních, který potvrdil existenci systému kontroly kartelové dohody a poskytl jeho úplný popis. Došlo k tomu dne 21. října 2002 v odpovědi společnosti Redaelli na žádost o informace a v její žádosti o shovívavost ze dne 20. března 2003.
- 136 S ohledem na odůvodnění uvedené v napadeném rozhodnutí a na důkazy, které v tomto ohledu předložila Komise, je však nutno konstatovat, že Komise měla k dispozici řadu důkazů již po kontrolách provedených ve dnech 19. a 20. září 2002 a po podání žádosti o shovívavost společnostmi ITC, dne 21. září 2002, a Tréfileurope, dne 4. listopadu 2002 (viz napadené rozhodnutí, body 450 až 455 odůvodnění).
- 137 Zejména z chronologického hlediska je nutno připomenout, že společnost Redaelli se ve své odpovědi na žádost o informace ze dne 21. října 2002 omezila na poukaz na osobu obchodního zástupce pana Pr., který byl pověřen shromažďováním údajů o vývoji prodeje jednotlivých výrobců. V tomto okamžiku již však Komise měla k dispozici mimo jiné dokumenty z období, kdy se odehrály předmětné skutkové okolnosti, které připravila tato osoba a které byly objeveny při kontrolách provedených ve dnech 19. a 20. září 2002 a v nichž byly jasně zmíněny informace uvedené společností Redaelli.

- 138 V žádosti o shovívavost ze dne 20. března 2003 uvedla společnost Redaelli ohledně role pana Pr. více podrobností – bylo zde zejména zmíněno, že mohl určovat nákupy každého zákazníka od dotčených výrobců. Jeho úlohou již nebylo pouze kontrolovat prodané množství, ale určovat potenciál klientely. I když je pravda, že je tato druhá část úlohy pana Pr. zmíněna v bodě 452 odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde je uvedeno, že informace v tomto ohledu pochází od společnosti Redaelli, podstatou úlohy této osoby byly, jak tvrdí Komise a poukazuje přitom na dokumenty objevené při kontrolách, dohled a kontrola.
- 139 Důkazy, které v tomto ohledu uvádí společnost Redaelli, tedy nepředstavovaly významnou přidanou hodnotu vyžadovanou k tomu, aby tato společnost mohla získat nárok na snížení pokuty podle sdělení o shovívavosti.
- 140 Společnost Redaelli kromě toho namítá, že její příspěvek jako první potvrdil uskutečnění několika setkání a jejich obsah, včetně setkání klubu Italia ve dnech 1. února 2002, 1. března 2002 a 26. srpna 2002 a setkání evropského klubu ve dnech 28 a 29. února 2000, 8 a 9. května 2000, 15. května 2001, 4. září 2001 a 24. července 2002.
- 141 I v tomto ohledu je třeba uvést, že ze spisu vyplývá, že Komise měla o dotčeném období (2000–2002) jak ve vztahu ke klubu Italia, tak ve vztahu k evropskému klubu k dispozici souhrnně mnoho informací (viz napadené rozhodnutí, přílohy 2 a 3 týkající se popisů zmíněných setkání). Příspěvek, na který v tomto ohledu poukazuje společnost Redaelli, tak nepřispívá – nebo přispívá jen velmi málo – ke schopnosti Komise doložit předmětné skutkové okolnosti, ať už jde o dotčené období, dotčené kluby nebo dokonce o obsah setkání zmíněných společností Redaelli, ve vztahu k nimž již měla Komise k dispozici důkazy, které byly objeveny při kontrolách nebo které včas poskytly jiné podniky, jako například společnosti ITC, CB, Tréfileurope, Nedri či DWK, nebo se mohla domnívat, že důkazy poskytnuté společností Redaelli nedokládají protisoutěžní povahu uvedeného setkání [například údajného setkání ve dnech 8. a 9. května 2000, které se nakonec ukázalo jen jako setkání Eurostress Information Service (ESIS), jednoho z profesních sdružení APC].
- 142 Nelze tedy mít za to, že příspěvek společnosti Redaelli týkající se výše uvedených setkání představuje významnou přidanou hodnotu ve smyslu sdělení o shovívavosti.
- 143 Společnost Redaelli se nakonec dovolává i skutečnosti, že jako první potvrdila to, co je stručně zmíněno v žádosti o shovívavost ve vztahu k vazbě mezi dohodou o stanovení kvót na evropské úrovni (curyšský klub) a dohodou na italské úrovni (klub Italia); dále skutečnosti, že jako první popsala dynamiku klubu Italia na počátku devadesátých let 20. století, pokud jde zejména o upuštění od jednání spočívajícího ve stanovování kvót v důsledku toho, že se k této iniciativě odmítla připojit společnost ITC; skutečnosti, že měla významný příspěvek, pokud jde o datum počátku účasti společnosti Tréfileurope v klubu Italia, a skutečnosti, že stojí za rozlišováním mezi exkluzivními a běžnými zákazníky, které bylo provedeno v napadeném rozhodnutí, pokud jde o klub Italia nebo celoevropské schůzky, které se pořádaly „u příležitosti setkání ‚ESIS‘“.
- 144 K těmto otázkám je nutno konstatovat, jak již správně uvedla Komise v odpovědi na organizační procesní opatření a důkazní opatření, o nichž Tribunál rozhodl, že důkazy, kterých se společnost Redaelli v tomto ohledu dovolává, nebyly rozhodující nebo se týkají méně podstatných aspektů protiprávního jednání, jež jako takové nejsou relevantní, a to s ohledem na důkazy, které již měla Komise k dispozici a které pocházely z několika zdrojů, které se navzájem potvrzovaly.
- 145 Pokud tak jde o vazbu mezi curyšským klubem a klubem Italia, i když je v části napadeného rozhodnutí zmíněná společnost Redaelli, konkrétně v bodě 401 odůvodnění a následujících, skutečně poukázáno na dokumenty předložené touto společností, ze spisu zároveň vyplývá, že během kontrol byly získány další dokumenty nebo že byly poskytnuty společností ITC, a to zejména v tomto ohledu nejvíce relevantní dokument – dohoda ze dne 5. prosince 1995 uzavřená mezi společnostmi Redaelli, CB, Itas a ITC.

- ¹⁴⁶ Stejně tak co se týče popisu dynamiky klubu Italia na počátku devadesátých let 20. století, je třeba připomenout, že Komise určila počátek účasti společností Redaelli, CB, Itas a ITC v klubu Italia až na 23. ledna 1995, tj. na den vypracování nejstaršího návrhu dohody, který měla Komise k dispozici na základě kontrol (viz napadené rozhodnutí, body 402 a 456 odůvodnění). Informace poskytnuté společností Redaelli týkající se dřívější situace tedy neměly na schopnost Komise doložit skutkové okolnosti žádný vliv. Pokud jde o okamžik, kdy se činnosti klubu Italia začala účastnit společnost Tréfileurope, z bodu 460 odůvodnění napadeného rozhodnutí jasně vyplývá, že Komise již měla k dispozici důkazy, které postačovaly k určení tohoto okamžiku na 3. dubna 1995 – relevantní dokumenty v tomto ohledu poskytla společnost ITC. Pokud jde o rozlišování mezi exkluzivními a běžnými klienty, které bylo provedeno v napadeném rozhodnutí, z bodů 445 a 447 odůvodnění napadeného rozhodnutí rovněž jasně plyne, že Komisi bylo toto rozlišování známo již na základě dokumentů objevených během kontrol a na základě vyjádření společnosti Tréfileurope.
- ¹⁴⁷ Pokud jde konečně o poukazy na celoevropské schůzky, které se pořádaly „u příležitosti setkání ‚ESIS‘“, taková informace vyplynula již z dokumentů, které poskytl Bundeskartellamt v počáteční fázi řízení, a z dokumentů objevených během kontrol.

c) Závěr

- ¹⁴⁸ Z výše uvedeného vyplývá, že první část prvního žalobního důvodu musí být v plném rozsahu zamítnuta jako neopodstatněná.

3. K porušení zásady ochrany legitimního očekávání

- ¹⁴⁹ Společnost Redaelli v podstatě namítá, že Komise porušila zásadu ochrany legitimního očekávání, protože neposoudila žádost této společnosti o shovívavost z hlediska kritérií vymezených ve sdělení o shovívavosti. Když Komise dne 19. září 2008 tuto žádost zamítla, ve skutečnosti byla ovlivněna svým novým přísnějším sdělením o ochraně před pokutami a snížení pokut v případech kartelů (Úř. věst. 2006, C 298, s. 17). Jak přitom vyplývá z rozhodnutí, kterými byly sankcionovány jiné kartely, v době uplatňování sdělení o shovívavosti se Komise více uchýlovala ke snižování pokut na základě žádostí založených především na prohlášeních a práh „přidané hodnoty“ byl nižší než práh užívaný později.
- ¹⁵⁰ Na rozdíl od tvrzení společnosti Redaelli a jak vyplývá z bodů 76 až 148 výše, však Komise při rozhodování o žádosti této společnosti o shovívavost správně aplikovala kritéria vymezená ve sdělení o shovívavosti.
- ¹⁵¹ Společnost Redaelli se kromě toho nemůže omezit na to, že se ve svůj prospěch dovolává řešení, ke kterým Komise dospěla v jiných věcech, aniž uvádí jakoukoliv skutečnost, která by mohla doložit podobnost skutkových situací jak z hlediska dotýčných protiprávních jednání, tak z hlediska skutečností, které v žádostech o shovívavost uvedly dotčené podniky.
- ¹⁵² I za předpokladu, že by byla zohledněna, nemohou vysvětlení, která k pojmu „přidaná hodnota“ podává sdělení o ochraně před pokutami a snížení pokut v případech kartelů přijaté v roce 2006, v žádném případě zpochybnit údajné legitimní očekávání, kterého se společnost Redaelli dovolává. V oblasti shovívavosti nelze mít nárok na snížení pokuty pouze na základě toho, že byly Komisi předloženy prohlášení či důkazy.
- ¹⁵³ Podle obou sdělení je totiž třeba určit významnou přidanou hodnotu těchto informací zejména s ohledem na informace, které má již Komise k dispozici, přičemž rozhodnutí, zda bude z důvodu shovívavosti přiznáno snížení pokuty, je založeno právě na této přidané hodnotě.

154 V obou sděleních je stejně tak výslovně uznáno, že větší hodnota se přikládá důkazům, které pocházejí z doby, k níž se vztahují, než později vypracovaným důkazům.

155 Z výše uvedeného vyplývá, že druhá část prvního žalobního důvodu musí být zamítnuta jako neopodstatněná.

4. K porušení zásady rovného zacházení

156 Společnost Redaelli namítá, že Komise porušila zásadu rovného zacházení, když přiznala snížení pokut o 5 % podnikům Emesa/Galycas a WDI, jejichž spolupráce byla menší.

157 Pokud jde o společnosti Emesa a Galycas, společnost Redaelli uvádí, že snížení bylo přiznáno na základě informací poskytnutých v odpovědi na žádosti Komise o informace. Společnosti Emesa a Galycas v rámci svého příspěvku pouze připustily uskutečnění protisoutěžních schůzek evropských výrobců a španělských a portugalských výrobců u příležitosti setkání profesních sdružení, ve vztahu k nimž předložily dva seznamy setkání, uvádějící datum, místo a jména účastníků, „přičemž zde nebyl nikterak popsán jejich obsah a nebyly potvrzeny žádným písemným důkazem“ (viz napadené rozhodnutí, bod 1095 odůvodnění). I když Komise uznala omezenou povahu tohoto příspěvku, který byl příliš neurčitý pro to, aby mohl být důkazem protiprávního jednání jako takového, měla za to, že představuje významnou přidanou hodnotu, jelikož zvyšuje její schopnost prokázat skutečnosti naplňující znaky kartelové dohody, je-li potvrzen dalšími důkazy.

158 Příspěvek poskytnutý společností Redaelli je oproti tomu mnohem významnější. Již před podáním formální žádosti o shovívavost spolu s dalšími důkazy společnost Redaelli dne 21. října 2002, tj. před společností Emesa a Galycas, připustila, že mezi evropskými a italskými výrobci proběhla protisoutěžní setkání. I společnost Redaelli tato setkání popsala a předložila seznam uvádějící datum, místo a účastníky, který byl podrobnější než seznam předložený společností Emesa a Galycas. Komise konečně využila prohlášení společnosti Redaelli k tomu, aby společností CB, Itas a Tréfileurope přičetla odpovědnost za část kartelové dohody.

159 Pokud jde o společnost WDI, z napadeného rozhodnutí podle žalobkyně vyplývá, že příspěvek tohoto podniku byl velmi omezený a netýkal se rozhodujících otázek. Prohlášení společnosti WDI ze dne 19. května 2001 obsahuje první informace o některých prvcích organizace curyšského klubu a o skutečnosti, že tento klub následoval italský příklad. Společnost WDI také jako první potvrdila prohlášení společnosti DWK o existenci společnosti odpovědné za shromažďování údajů pro curyšský klub a evropský klub a jako první potvrdila prohlášení společnosti Nedri o kompenzačním systému curyšského klubu. Jde o pouhá prohlášení, která nejsou doplněna žádnými průkaznými písemnými důkazy.

160 Příspěvek společnosti Redaelli se podle žalobkyně v porovnání s příspěvkem společnosti WDI v žádném případě nejví jako méněcenný. I společnost Redaelli jako první poskytla informace o některých aspektech kartelové dohody (zejména o své roli zástupce několika italských podniků a o situaci klubu Italia na začátku devadesátých let 20. století) a jako první potvrdila prohlášení či dokumenty poskytnuté ostatními podniky (týkající se zejména systému kontroly, vazby curyšského klubu a klubu Italia, jakož i celoevropských a italských schůzek). Společnost Redaelli kromě toho přispěla v rámci šetření souborem zpráv, informací a vysvětlení, které v žádosti společnosti WDI chyběly.

161 V tomto ohledu je třeba uvést, že z ustálené judikatury vyplývá, že zásada rovného zacházení je porušena, pokud je se srovnatelnými situacemi zacházeno odlišně nebo s odlišnými situacemi stejně, není-li takové zacházení objektivně odůvodněné (rozsudky ze dne 13. prosince 1984, *Sermide*, 106/83, *Recueil*, EU:C:1984:394, bod 28, a ze dne 5. října 2011, *Romana Tabacchi v. Komise*, T-11/06, *Sb. rozh.*, EU:T:2011:560, bod 102).

- 162 V projednávaném případě je třeba uvést, že žádná skutečnost uvedená společností Redaelli neumožňuje dovodit, že mezi touto společností a společnostmi Emesa/Galycas či WDI došlo k nerovnému zacházení.
- 163 Zprv, společnost Redaelli neuvádí žádné argumenty, které by mohly zpochybnit významnou přidanou hodnotu, kterou Komise přiznala příspěvkům, jež poskytly společnosti Emesa/Galycas a WDI v průběhu správního řízení.
- 164 Jak je vysvětleno v napadeném rozhodnutí, Komise totiž dospěla k závěru, že je odůvodněné snížit pokuty uložené společností Emesa/Galycas a WDI o 5 % na základě posouzení skutečné a relativní hodnoty různých prohlášení či dokumentů předložených těmito společnostmi. Argumenty společnosti Redaelli se přitom netýkají této přidané hodnoty, kterou Komise uznala, ale přidané hodnoty, která měla být přiznána vlastnímu příspěvku této společnosti, protože jeho přidaná hodnota byla „mnohem významnější“ než přidaná hodnota přiznaná společností Emesa/Galycas nebo protože se v porovnání s přidanou hodnotou přiznanou společností WDI „v žádném případě nejeví jako méněcenn[á]“.
- 165 Z napadeného rozhodnutí v tomto ohledu vyplývá, že významná přidaná hodnota, kterou Komise přiznala příspěvkům společností Emesa/Galycas a WDI, splňovala podmínky vyjádřené v bodech 21 až 23 sdělení o shovívavosti. Zejména na základě bodů 1094 a 1096 odůvodnění napadeného rozhodnutí, jakož i jeho přílohy 4 lze konstatovat, jaká byla úloha příspěvku společností Emesa/Galycas, který jako první umožnil doložit protiprávní obsah několika setkání klubu España. Stejně tak lze konstatovat, že Komise v bodě 1113 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyložila důvody, které ji vedly k závěru, že příspěvek společnosti WDI umožnil objasnit několik otázek týkajících se zejména organizace curyšského klubu.
- 166 Zadruhé je nutno konstatovat, že argumenty předložené společností Redaelli také neumožňují užitečně srovnat jí tvrzenou významnou přidanou hodnotou s významnou přidanou hodnotou, kterou Komise přiznala příspěvkům společností Emesa/Galycas a WDI.
- 167 I když jsou příspěvky z formálního hlediska podobné, jelikož byly poskytnuty především v podobě prohlášení, důvody, které vedly Komisi k výše uvedenému závěru, pokud jde o společnost Emesa/Galycas a WDI, se kvůli zvláštnostem účasti každého tohoto podniku na kartelové dohodě značně liší podnik od podniku. Emesa/Galycas je španělský podnik, který se účastnil zejména činnosti evropského klubu a klubu España, společnost WDI je německý podnik, který se účastnil činnosti evropského klubu, a společnost Redaelli je italský podnik, který se účastnil činnosti evropského klubu a klubu Italia. Jejich činnosti a míra zapojení do kartelové dohody, které jsou v napadeném rozhodnutí vymezeny zejména s ohledem na informace, které měla Komise v tomto okamžiku k dispozici, se liší takovým způsobem, že situaci jednoho podniku nelze porovnávat se situací druhého podniku.
- 168 I když tedy bylo společnosti Redaelli odepřeno snížení pokuty z důvodu shovívavosti, nedošlo k tomu kvůli významné přidané hodnotě, kterou Komise přiznala příspěvkům společností Emesa/Galycas a WDI, ale proto, že vlastní příspěvek společnosti Redaelli postrádal významnou přidanou hodnotu ve smyslu bodů 21 až 23 sdělení o shovívavosti.
- 169 Z výše uvedeného vyplývá, že třetí část prvního žalobního důvodu musí být zamítnuta, a v důsledku toho je třeba zamítnout tento žalobní důvod v plném rozsahu.

[omissis]

K nákladům řízení

- ²³¹ Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že žalobkyně požadovala náhradu nákladů řízení a Komise neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

[omissis]

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (šestý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloba se zamítá.**
- 2) **Společnost Redaelli Tecna SpA ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.**

Frimodt Nielsen

Dehousse

Collins

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 15. července 2015.

Podpisy.